

תת"ע 2525/06/21 - מדינת ישראל נגד עודה אלהואשתה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2525-06-21 מדינת ישראל נ' אלהואשתה

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה נועה חקלאי
משיבה מדינת ישראל
נגד עודה אלהואשתה
מבקש

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניtin בהעדר המבוקש ביום 4.7.21, וזאת בהתאם לסמכוותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד המבוקש הוגש כתב אישום המציין לו עבירה של נהייה ברכב כשרישון הנהייה פקע מעל שנתיים. הדוח נמסר למבוקש במעמד רישומו, ובגוף הדוח היה רשום כי עליו להתייצב למשפטו ביום 4.7.21.
3. לטענת המבוקש לא התיאב לדיוון בעניינו בשל שכחה. עוד טען כי רישוין הנהייה לא פקע למעלה משנתיים וצרף מסמך ממשרד הרישי ממנה עולה כי אחז רישוין נהייה זמני שתוקפו עד ליום 26.9.19.
4. המשיבה התנגדה לבקשתו, לדבריה אין בטיעוני המבוקש כדי להצדיק את אי התיאבותו לדיוון, וכי העונש שהוטל על המבוקש מצוי בתחום הענישה ولكن יש לדוחות הבקשה.

דין

5. בדיוון בבקשתו ל לבטל פסק דין שניtin בהעדר המבוקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלහן:
 - האחד - סיבה מוצדקת להימנעתו של המבוקש מלהתיאב לדיוון במועד.
 - השני - אם יגרם לבקשתו עיוות דין, במידה ולא ניתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון בראע"פ 9142/01 **سورניה איטליה נ' מדינת ישראל**

(2.10.03) , פסקה 8:

"ויצא שם עולל להיגרם לבקשת עיות דין עקב נעלת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט עתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרש סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

6. אין חובה לדון בבקשתה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנה סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניית בהעדר. קיום דין כאמור הוא החיריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדין בניסיבות חריגות, שבahn ניתן להציג עלי טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניית בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנסיבות הצדדים, לנמק ולו בקצירה את החלטתו לדוחות את הבקשתה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיות דין אשר נגרם לבקשתו, ישקוול בית המשפט אם לקיים דין בנסיבות הצדדים על מנת לבדוק את תקופתה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דין כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתו כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנותי טענותיו של המבקש: טענת המבקש כי שכח את מועד הדיון אליו זומן במעמד רישום הדוח, אין בה כדי להצדיק את אי התייצבותו.

9. באשר לעיות דין:

גם אם רישומו של המבקש פקע שנה וחצי ולא שנתיים, הרי שעסוקין באותה העירה - עבירה של פקיעת רישון נהיגה. אין ברישון הזמן כדי להביא לזכותו של המבקש. הרישון הזמן לא יהיה בתוקף במועד ביצוע העבירה.

עד למועד הגשת הבקשה המבקש לא פעל לחידוש רישונו, ודוקא מהמסמך שצירף המבקש עליה כי רישומו נשלל על ידי משרד הרישוי בשל שיטת הnikud וכי רישומו בוטל על פי חוק ההוצאה לפועל.

על כן בהשארת גזר הדין על כמו כדי להוות עיוזת דין.

10. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים בדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אין יכולות לאמצץ מתוכנת הנוטנת גושפנקא עקיפה לחסור האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שmagor בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין ג. מ"י פד"י ל"ט(3) 279.] על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו בזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמןם בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמינים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדקה כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמן, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא תהייצו במועד אליו הזמןנו, תביא לסתובת ועומסים מיותרים בניהול התקיים, באופן המכבד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליוםו בבית המשפט".

11. לאור האמור, משלא שוכנعني כי הייתה סיבה מוצדקת לאו התיעצבותו של המבוקש לדין, משלא שוכנعني כי יגרם למבקש עיוזת דין במידה ולא ינתן לו יומו, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבוקש, ולפיכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

12. הבקשה נדחתת.

13. המזיכרות תשלח ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"ב, 12 נובמבר 2021, בהעדך
הצדדים.